

Sygn. akt VU 20/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Protokolant: asyst. sędz. Sławomir Fert

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

postanawia:

odrzuć odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 listopada 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił T. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Podstawę decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 4 listopada 2013 roku, w którym stwierdzono, iż wnioskodawca jest co prawda częściowo niezdolny do pracy zarobkowej okresowo do dnia 30 listopada 2016 roku, jednakże niezdolność ta powstała w okresie, który nie uprawnia go do nabycia prawa do renty.

Powyższe orzeczenie zostało doręczone wnioskodawcy w dniu 12 listopada 2013 roku (poświadczenie k. 56 w aktach rentowych), z pouczeniem, że służy od niego sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, za pośrednictwem jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia.

T. K. nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika, natomiast w dniu 12 grudnia 2013 roku wniósł odwołanie od wskazanej na wstępie decyzji ZUS.

Wnioskodawca udowodnił staż pracy wynoszący 21 lat, 5 miesięcy i 9 dni.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. sąd jest zobowiązany odrzucić odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń

Spółecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Z akt sprawy wynika bezspornie, że T. K. nie wniosł w terminie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 4 listopada 2013 roku, mimo że zostało mu ono doręczone w dniu 12 listopada 2013 z pouczeniem o sposobie zaskarżenia, a jedynie w dniu 12 grudnia 2013 roku, czyli po upływie terminu określonego do złożenia sprzeciwu, wniosł bezpośrednio odwołanie od decyzji organu rentowego. Analiza treści odwołania pozwala przy tym przyjąć, iż zostało ono oparte na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika ZUS (por. SN w uchwale z dnia 15 marca 2006 roku, II UZP 17/05, LEX nr 172369).

Dodatkowo wskazać należy, iż wnioskodawca nie posiada okresów składkowych w wymiarze co najmniej 30 lat, co w razie uznania, że jest on całkowicie niezdolny do pracy, mogłoby stanowić o przyznaniu mu prawa do renty bez konieczności wykazywania przewidzianego w art. 58 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, a to w oparciu o przepis art. 58 ust. 4 ww. ustawy.

Z tych też względów, na podstawie cyt. na wstępie przepisu, należało orzec jak w sentencji.

Zarządzenie:

Odpis postanowienia z uzasadnieniem

doręczyć stronom z pouczeniem